

Nº 3/1954.

FINANSUTSKOTTETS betänkande Nº 3/1954 med anledning av landstingsman Gösta Nordmans m.fl:s hemställningsmotion om uppdrag åt landskapsstyrelsen att i brådskande ordning utröna möjligheterna för uppförandet av en djupfrysningsanläggning inom landskapet (Nº 11/1954) samt landstingsman Rauha Åkerbloms finansmotion om beviljande av nödiga medel för en undersökning beträffande förutsättningarna för en konservindustri i landskapet. (Nº 8/1954).

Med anledning av förenämnda motioner får utskottet härmed vörd-
samt anföra följande:

Det är glädjande, att konserveringen av olika produkter både från lantbruket och fisket i landskapet under den senaste tiden gått starkt framåt. En del härav har åstadkommits med stöd av landskapsstyrelsen i form av lån. Mycket återstår likväl ännu att göra, och utskottet tar för givet, att landskapsstyrelsen med intresse följer med utvecklingen och räcker en hjälpande hand där så behöves och förutsättningar finnes.

Utskottet anser att ett företag i landskapets regi för konservering eller djupfrysning av fisk inte är att sträva efter. Det redan inslagna förfarandet med amorteringslån åt företag i branschen ställer sig ur många synpunkter lämpligare. Man bör inte heller eftersträva centralisering av verksamheten, i synnerhet inte då det gäller fisk, ty de långa transporter, som i sådant fall bli nödvändiga, har en skadlig inverkan på fiskens tillstånd, i synnerhet under den varma årstiden. En decentralisering har också den fördelen, att därmed sysselsättning kan beredas åt skärgårdsbefolkningen i större utsträckning än vid centralisering.

En annan sak är att en samordning av konserveringsverksamheten

är behövlig. De stora företag på fastlandet, som nu i stor utsträckning behärska marknaden, äro svåra att konkurrera med om inte de åländska företagen gå in för samarbete beträffande både reklam och försäljning. Enhetlighet i förpackningar, kvalitet och pris är också en förutsättning för framgångsrik konkurrens.

Landskapsagronomen, som utskottet hört beträffande dessa frågor förklarade, att konserverindustrin åtminstone tillsvidare har ganska osäkra avsättningsmöjligheter. Landskapsstyrelsen har därför undvikastat alla finansieringsfrågor i branschen en synnerligen grundlig prövning innan lån har beviljats. Likväl har såväl Ålands Andels-
slakteri m.b.t. som Handelsbolaget Hags vardera avstått från lån, på grund av att det inte ansett sig kunna förverkliga de syftemål som landskapsstyrelsens beslut i vardera fallet avsåg. För närvarande finnes ungefär 6 miljoner till landskapsstyrelsens disposition för dessa ändamål.

Vad särskilt beträffar djupfrysningsanläggningen, som föreslås i landstingsmannen Gösta Nordmans m.fl:s motion, kan en utredning av frågan vara på sin plats. Anläggningens placering, möjligheter att från landskapet transportera djupfryssta varor, avsättnings-
möjligheterna för varorna och möjligheterna att få det hela att gå ihop ekonomiskt bör främst ägnas uppmärksamhet. Enligt de uppgifter utskottet fått skall en sådan anläggning finnas bl.a. i Helsingfors, men den skall inte inbringa sådana inkomster, att ränta och amortering på det nedlagda kapitalet kan täckas.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet vördsamt föreslå, att Landstinget måtte hemställa hos landskapsstyrelsen om en utredning beträffande möjligheterna att inom landskapet åstadkomma ett företag för djupfrysning av fisk och lantbruksprodukter.

Mariehamn den 15 mars 1954.

På finansutskottets vägnar:

K. A. Helin
K.A. Helin.

Rolf Sundman
Rolf Sundman.

I ärendets behandling ha ordföranden Helin, viceordföranden Bengtz samt ledamöterna Häggblom, Lennart Mattsson och Andersson deltagit.